

[Landbrugsministeren]

faldt antallet af landbrugsejendomme med ca. 1 pct. pr. år, så det nu er nede på ca. 145.000 noterede landbrugsejendomme.

Man kan også se noget andet interessant i statistikken: at antallet af landbrugsbedrifter på over ½ ha udgjorde 195.000 i 1960; de er faldet med godt 3 pct. pr. år, og der er nu godt 90.000 landbrugsejendomme af den størrelse.

En anden ting, det er interessant at lægge mærke til, er antallet af heltidsbedrifter. Op i 1970erne, helt op til 1980erne skete der ikke de store ændringer i antallet af heltidsbedrifter, men fra sidst i 1970erne tager det pludselig fart, og i de sidste tre år er antallet af heltidsbedrifter faldet med ca. 5 pct. pr. år.

Der er også en anden måde, man kan anskue det på. Helt op til slutningen af 1970erne sker der praktisk talt ingen nedgang i antallet af ejendomme fra 0-10 ha og 10-20 ha, men i 1980erne begynder det virkelig at skifte karakter, og i dag er antallet faldet til cirka halvdelen af, hvad det var tidligere; det er gået voldsomt stærkt med disse ejendommers antal, og det er vel et led i den strukturudvikling, som har flere årsager.

Hvad er egentlig årsagen til den strukturudvikling, der sker i landbruget? Der er mange faktorer, der spiller ind. Produktionsøkonomien er en væsentlig faktor. Hvis man ikke kan få produktionsøkonomi i den bestemte størrelse, så forsvinder størrelsen, medmindre man kan få anden produktion. Det har vi set i mange tilfælde, vi kan bare se på antallet af kvægbesætninger og antallet af køer pr. besætning. Det viser også, at man i dag ikke normalt kan have en familieindkomst med en besætning på 20 køer. Derfor får vi en koncentration af kvægbesætninger på 50-60 køer; det er efterhånden det almindelige.

Det næste er den teknologiske udvikling. Det, vi kalder produktivitetstigninger, er medvirkende til, at man af forskellige grunde får den teknologiske udvikling ind, og det medfører igen, at produktiviteten stiger, og derfor skal der være færre ejendomme, større areal, større kapital osv.

De andre ting, der influerer kraftigt på landbrugets struktur, er skattereglerne og renteniveaet.

Sammen kan man sige, at det, der har indflydelse på vores struktur, er EFs landbrugspolitik. Det afhænger af EFs landbrugspoli-

tik, hvilken struktur vi får her i dette land – måske mere, end vi i og for sig tænker på. Hr. Ove Jensen spurgte: hvad vil ministeren råde os til? Skal man sælge sine kreaturer? Ja, én ting kan jeg sige: vi har i EF en mælkekvoteordning, der selvfølgelig begrænser, hvor meget mælk vi kan producere i Europa og i Danmark også. Hvis strukturerne skal tilpasses hinanden, er det klart, at der går nogle kvægbesætninger ud, og at kvæget skal koncentreres på færre ejendomme. Vi kan altså sige, at vi ikke kan øge mælkeproduktionen i Danmark i hvert fald de første år, måske de første 5-10 år.

Den anden mulighed er – forudsat at det bliver et ja til EF-pakken, for hvis det bliver nej til EF-pakken, ved man ikke, hvad konsekvenserne er – at udvide produktionen på svineområdet. Jeg tror stadig væk, vi kan komme op på 20 millioner svin til slagtning, og jeg tror også, der bliver marked for dem, hvis økonomien i Danmark føres på fornuftig vis.

Derfor kan jeg sige, at strukturudviklingen vil være påvirket af disse ting. Det er vanskeligt at sige på nuværende tidspunkt, hvordan budgetproblemerne i EFs landbrugspolitik vil influere på vores struktur. Det er svært at svare på, hvordan en kornproduktion vil udvikle sig, hvis vi får en hel stabilisering eller måske en mindre nedsættelse af kornprisen. Det er svært for nogen at sige, hvilke konsekvenser det får. I første omgang kan man tænke sig, det vil skabe billigere råstoffer til den animalske produktion. Dette kan være en gevinst, forudsat at vi kan blive af med den animalske produktion i takt med stigningsmulighederne, fordi vi får billigere korn. Det er en af de ting, vi ikke kan sige noget som helst om.

Det næste, der kan få indflydelse, er, hvilken politik EF vil føre med hensyn til at få etableret andre produktioner, om man vil kunne få gennemført en større proteinproduktion. Det kan også medføre en strukturtilpasning i Danmark, som vi ikke rigtig kan overse. For hvis vi får vegetabilsk produktion, skal det forudsættes, at den vegetabilske produktion er mere rentabel end den animalske.

Blandt de forskellige fremskrivninger, der foreligger, vil jeg nævne den, statens jordbrugsøkonomiske institut i 1985 har forsøgt at udarbejde frem til 1995. Der siger man, at